

3 Medlemmer, der have stillet Forslaget, ere da blevne enige om det, som det her er opført, idet vi ere gaaede ud fra den Hovedbetragtning, at man derved hovedsagelig kommer til at befrie de mindre Indtægter for Skat, og det er jo fornemmelig dette, man har til Hensigt. Vi formene da, at, naar et Beløb af 300 Rd. blev skattefrit, vilde i Reglen derved de blive befriede for at betale Indkomstskat, om hvilke man med Villighed kan sige, at de ikke have Mere end det Nødtørftige. At jeg kunde have ønsket, at Landet skulde staae i samme Forhold som Kjøbstæderne, er fuldstændig vist; men jeg har, som sagt af den Grund, jeg allerede har nævnt, at jeg da vilde være bleven ene i Udvalget, ikke villet stille et saadant Forslag og har derfor sluttet mig sammen med 2 andre Medlemmer om at flytte Summen 50 Rd. op for Kjøbstæderne. Man paastaar, at Kjøbstæderne ere forffjellige fra Landet. Jeg kan nu ikke erkjende, at Kjøbstæderne have mindre Skatteevne end Landet; men Hovedgrunden, hvorfor jeg er gaaet ind paa at flytte det Beløb, der skal være skattefrit, op for Kjøbstæderne, er, at man derved befrier de mindre Indtægter fra at betale Indkomstskat. — Jeg skal endnu sige et Par Ord om Forslaget under Nr. 12, der blev motiveret af det ærede Medlem for Bølle Amts 1ste Valgkreds (Gad). Jeg erkjender Principets Rigtighed og har ganske vist, saa ofte en stigende Scala har været paa Bane her i Salen, været af dem, der have erkjendt Principets Berettigelse og Retfærdighed; men et andet Spørgsmaal er det, hvorvidt vi nu skulle gaae ind paa en stigende Scala i et Dieblift, hvor man veed, at der endogsaa i denne Sal reiser sig en meget betydelig Modstand imod hele Loven. Jeg skal ikke nægte, at jeg hører til dem, der formene, som Ordspørget siger, at Frænde undertiden er Frænde værft. Hvis man vedtager en stigende Scala ved denne Lov, frygter jeg for, at det vil blive et krabat Middel til at slaae hele Systemet ihjel. Dette har været Grunden, hvorfor jeg

ikke har villet være med dertil. Naar man derimod nu faaer Loven ført ud i Livet, og Systemet da viser sig saa heldigt, som jeg vil haabe, at Loven virker saaledes, at ikke alene Folk rundt om i Landet blive fortlørlige dermed, men komme til at see, at det er den eneste retfærdige Bessatningsmaade, som man kan indføre, naar man vil have extraordinaire Skatter, saa vil det ikke være vanffeligt i sin Tid at søie et Led til. Men gjør man det nu, saa er det en bekjendt Sag, at der er mange Venner af Procentsystemet, der ville vende sig imod os. Vedtage vi Forslaget under Nr. 11, saa er det jo indrømmet, at de mindre Summer blive frie for at betale Indkomstskat, hvilket jeg mener godt for Tiden kan gaae istedetfor en stigende Scala. Jeg maa derfor fraraade Forslaget under Nr. 12 og tilraade Forslaget under Nr. 11. Mere finder jeg mig ikke besøiet til at udtale for Diebliffet, men skal afvente, hvad der siden under Forhandlingerne maatte fremkomme.

**Chr. Nimestad:** Der findes blandt de Forslag, der ere stillede til dette Afssnit, nogle enkelte, om hvilke jeg gjerne vilde tillade mig et Par Ord, da jeg ikke vilde kunne finde det heldigt, om disse Forslag skulde blive vedtagne. Det første af disse Forslag, der møder mig, er det, der er opført under Nr. 5, forsaavidt det gaaer ud paa, at en Fideicommissbesidder ikke skal kunne fradrage, hvad han betaler som Afdrag paa Fideicommissets Gjæld. Jeg kan ikke finde det her opstillede Princip rigtig. Det er jo Noget, som maa erkjendes af Enhver og ogsaa blev erkjendt af den ærede Ordfører, at Forholdet med Hensyn til en Fideicommissbesidders Afdrag paa Fideicommissets Gjæld er aldeles forffjelligt fra det Forhold, der finder Sted, naar en Mand ellers betaler Afdrag paa sin Gjæld. De Afdrag, en Mand betaler paa sin Gjæld, berøre ganske vist ikke hans Indkomst; der finder blot en Bevægelse Sted i hans Formue; men, forsaavidt en Fideicommissbesidder betaler Afdrag paa Fideicom-